

קיומא עלאה הוה, למהוי עובדיהון ברזא דלעילא.

בין דאסגיאוי חייבין בעלמא, פסיאו מלה בגוונא אחרא, בכנפא דמלבושא, והאי מלבושא היא תקונא עלאה, ורזא דמלה, (דברים כג) ולא יגלה כנף אביו פתיב. (דף ק"פ ע"ב).

זאת חקת התורה. (במדבר יט) זאת: דא את קיימא, דלא אתפרש דא מן דא (וכד אתפרע דא כלא) דאקרי זה. ומנוקבא עייל לדכר. ועל דא, שמו"ר וזכו"ר פחדא מתחברין. חקת התורה, חק התורה מיבעי ליה, מאי חקת.

אלא חקת ודאי, ואוקימנא, ה' ד' הות (נ"א חק) והא אתמר. אבל ת', הוא ד' ונ' מחבר פחדא. ונו"ן הא אתמר, נו"ן אמאי אקרי הכי בנו"ן. אלא, כמה דאת אמר (ויקרא כה) ולא תונו איש את עמיתו. דהשתא היא באנפיה נהירין ועבדא אונאה לבני נשא, לבתר מחי' פחויא, ושצי וקטיל (משלי ל) ואמרה לא פעלתי און. ועל דא הכי אקרי בנו"ן, דאתמר עליה. ת' פלא כחדא דל"ת נו"ן. ד' נו"ן דל"ת רי"ש (ה"א ח"א) (נו"ן רי"ש), רי"ש ודל"ת חד מלה הוא. ובאתונו"ן גליפין אינון חק ות (ס"א אינון חק ות) וכלא חד מלה.

דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה, האי פרה לדכיותא קא אתי'א. לדפאה למסאבי. פרה דקבילת מן שמאלא. ומאן הוא לשמאלא. שור. כמה דאת אמר, (יחזקאל א) ופני שור מהשמאל. אדמה, סומקא כוורדא. דכתיב, (שיר השירים ב) פשושנה בין החוחים. אדמה: גזרת דינא.

רעיא מהימנא

שלא תאמר שהסכמה בעלמא היא, ומדעתם עשו אותה, אלא העמדה עליונה היתה, להיות מעשיהם בסוד של מעלה.

בין שהתברו רשעים בעולם, פסו הדבר בגון אחר, בכנף המלבוש, והמלבוש הזה הוא תקון עליון. וסוד הדבר - פתיב (דברים כג) ולא יגלה כנף אביו.

זאת חקת התורה. זאת - זו אות הברית, שלא יפרדו זה מזה (וכאשר נפרע זה הכל) שנקרא זה, ומהנזקה עולה לזכר. ועל זה שמו"ר וזכו"ר מתחברים כאחד. חקת התורה! חק התורה צריך להיות! מה זה חקת?

אלא חקת בודאי, ובארנו, ה' היתה ד' (חק), והרי נתבאר. אבל ת' הוא ד' ונ' מחברים כאחד. ונו"ן הרי נתבאר, נו"ן למה נקראת כף בנו"ן? אלא כמו שנקאמר (ויקרא כה) ולא תונו איש את עמיתו. שכעת היא בפנים מאירות ועושה אונאה לבני אדם, ואחר כך מכה כמו נחש, ומשמידה והורגת, (משלי ל) ואמרה לא פעלתי און. ועל זה כף נקראת בנו"ן שנקאמר עליה. ת' הפל כאחד - דל"ת נו"ן. ד' נו"ן דל"ת רי"ש (ה"א ח"א) (נו"ן רי"ש), רי"ש ודל"ת דבר אחד הוא. ובאותיות תקינות הם חק ות, והפל דבר אחד.

דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה. פרה זו באה לטהר. לטהר לטמאים. פרה שמקבלת מהשמאל. ומי הוא לשמאל? שור, כמו שנקאמר (יחזקאל א) ופני שור מהשמאל. אדמה - סמוקה פשושנה, שכתוב (שיר ב) פשושנה בין החוחים. אדמה - גזרת הדין.

רעיא מהימנא

פרה אדמה תמימה אשר אין בה

פרה אדומה תמימה אשר אין בה מום וגו', אסור לחרוש